

PSALM 122

SATB

Mel.: L.Bourgeois
Arr.: P.C. Eilander

1. Ik ben ver-blijd, wan-neer men mij
2. De stam-men, naar Gods naam ge-me noemd,
3. Dat vreed'en aan ge-na - me - rust

god - vruch - tig op - wekt: wie wij staan
gaan der - waarts op, elk zich buigt
en mil - de ze - waer gen u ver - blij

ge - reed, om naar Gods huis te gaan
naar d' ark, die van in Gods gunst te gaan
Dat wel - vaart in uw - ves - ting

Kom, ga met ons en doe als wij!"
waar elk Zijn naam be - lijdt als roemt,
in uw pa - lei - zen vreugd' en lust.

Je - ru - za - lem, dat ik be - min,
Want d' achtb' - re ze - tel van 't ge - richt
Om vriend en broed' - ren spreek ik nu:

wij tre - den u - we poor - ten in;
is daar - voor Da - zijd en huis ge - sticht,
"De vre - de en blijv' in u,

daar staan, o gods - stad, on - ze voe - ten.
de rech - ter - stoe - len, staan bin - nen.
nooit moet haar nijd of twist ver - kle - ken.

ru - za - lem is wel ge - bouwd,
met een al - ge - me - stem
's HEE - REN huis ge - in me - ne - bouwd,

wel saâm ge - voed: wie haar be - schouwt,
om vre - de voor Je - ru - za - lem,
waar on - ze de God Zijn ru - wo - za - ning - houdt,

zal haar voor 's bouw - heers kunst - werk groe - ten.
Het ga hun wêl, die u be - min - nen.
zal ik het goe - de voor u zoe - ken."

Kopiëren verboden
www.promusicpublishing.nl